

Више архијераја благословило традиционално превлачко саборовање: Јасеновац је наше друго Косово

Свештена царска лавра Манастир Светог архангела Михаила – Михољска Превлака код Тивта данас, 26. јула, прославила је своју славу – Сабор светог архангела Гаврила. Уједно одржан је и Сабор Братства православне омладине Црне Горе, који се традиционално на овај дан одражава у овој древној светињи.

Светом архијерејском литургијом началствовао је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, уз саслужење Преосвећене господе епископâ диселдорфског и њемачког Григорија и пакрачко-славонског Јована, буеносајреског и јужно-централноамеричког и администратора Митрополије загребачко-љубљанске Кирила, свештенства, свештенмонаштва и вјерног народа.

Након прочитаног зачала из Светог јеванђеља бесједио је Његово преосвештенство Епископ диселдорфски и њемачки г. Григорије. Он је казао

да иако има много предања о анђелима, тешко да можемо рећи да о њима ишта поуздано знамо и да је све што можемо рећи о њима обиљежено парадоксом. Међутим, тај парадокс је само на површини, онај ко уђе у тајну вјере, ко зарони дубоко у таму воде крштења у њој налази свјетлост невидљиву, онима на површини:

“Тако је и са анђелима. Они су, каже нам Посланица Јеврејима, духови за служење који се шаљу да служе онима који ће наслиједити спасење. У овим ријечима можемо наћи разријешење тог парадокса. Анђели су нам истовремено и блиски и скривени, јер су они духови за служење, то служење је само њихово биће, а служити значи бити окренут ка другоме, а скривен за себе и читав свијет. У случају анђела ти други смо ми људи, наследници спасења и Бог који је давалац спасења или још боље Онај који је сам спасење.”

Подсјетио је да је према једном од предања узрок Сатаниног пада и то што је одбио да се заједно са свим другим анђелима поклони човјеку као боголиком створењу, као Божијем створењу. Сатана дакле није изневјерио само Бога, нити је изневјерио човјека, не, он је изневјерио самога себе, своје биће, јер је он створен као дух за служење. Како је појаснио нијесу само анђели бића за служење створена, једнако су то и људи.

“Јер и анђели су као и људи боголика бића, а та се боголикост управо огледа у служењу другима и човјек кад одбије да служи другоме изневјерава себе и своју боголикост”, бесједио је Владика, додавши да ако су анђели и људи боголика бића зато што су створени за служење, то може само да значи да је Онај по чијем су лику саздани такође биће служења. У прилог томе је навео знак под којим се и око којег се и у којем се ми хришћани увијек сабирамо – Крст часни и позвао сабране да се запитају постоји ли веће и величанственије служење другоме од онога које је оваплоћени Син Божији примио на Крсту.

По његовим ријечима, данас када прослављамо Сабор духова за служење, управо на то треба да мислимо и да имамо на уму да све што нас одвраћа од служења другоме, одвраћа нас од самих себе, нашега бића и Онога који нам је то биће дао – нашега Бога који је сам као почетак, као крај, служитељ.

“И зато ако желите да видите анђелски свијет, ако желите да гледате Бога очима анђела, ако желите да нашег Небеског Оца видите очима Његовог Сина јединородног, немојте гледати у небо, већ погледајте око себе. Ту ћете наћи мноштво боголиких бића који су наш једини пут који уистину води ка небу. Пут који води у наручје Небеског Оца јесте пут служења нашој браћи и сестрама, а што је више од тога од злога је. Пазите, демонска завјера, завјера

злога није у томе да нас навуче на гријех само, већ да нас одвуче од Бога, а то значи од јединога пута који води ка Њему.”

Са присутнима је Владика подијелио своје искуство са једног предавања у Америци, где је требало да одговори на питања вјерних која су се односила на многобројне проблеме данашњице и зашто се они догађају, зашто се у свијету пропагира све што је нечисто. Сва питања су била искрена и забринутост је била оправдана.

“Осјећао сам се као да сам у неком шкрипцу, а онда сам рекао људима: Браћо и сестре, ви причате као да смо заборавили да постоји ђаво. Али оно што још опасније причате као да сте заборавили да постоји Бог и анђели Божији. Чегга смо се ми то толико уплашили? И онда сам рекао управо ово што сам сад пред вама рекао: Пазите, немојмо да нас ђаво превари да се бавимо оним чиме се он бави, а да заборавимо оно што је наша служба и што је наше служење.”

Подсјетио је сабране да нам Писмо поручује да је богоодступништво исто што и братоубиство, а коријен им је завист, те да Каина и Авеља никад не треба да заборавимо и увијек треба да се запитамо који смо од њих двојице. Кад је коријен завист, неспособност или онеспособљавање да се служи другоме, ми православни смо склони чак и данас томе, да дешавања у овом свијету који сав у злу лежи, нарочито она братоубилачка дешавања у којима устаје човјек на човјека, брат на брата, објашњавамо као сукоб добра и зла, као борбу завјере којекаквих моћника. Међутим, ми можемо да се заплетемо у замку и да на тај начин сами покажемо да смо постали жртве демонске завјере, која је нас заводи и одвлачи од јединога потребнога и води нас ка томе да, пасивно или активно, свеједно је, одржавамо зло братоубиства.

И тако намјесто духа служења дишемо духом братоубиства, тада не изневјеравамо само Бога који није дошао да му служе него да служи и дадне живот свој у откуп за многе и не изневјеравамо само анђеле који данас саборују и који су духови за служење, већ изневјеравамо сами себе баш као онај који је хтио да се гордошћу вине изнад небеса и зато је сваки наш уздах и издах праћен болним плачем и шкргутом зуба, јер смо окретањем свога лица од лица Божијег заборавили на служење, то јест изгубили смо радост живота која се управо у непрестаном служењу другоме налази”, поручио је Његово преосвештенство Епископ диселдорфски и њемачки г. Григорије.

Митрополит Јоаникије: Превлачки сабор траје вјековима

Након што је благосиљан и преломљен славски колач, празник је честитао Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије који се захвалио Преосвећеним архијерејима на доласку и братској љубави и подсјетио на значај и улогу ове светиње кроз вјекове.

“Сабрали смо се на овом древном хришћанском и српском темељу, на овај старој светињи коју је некада Свети Сава нашао запустијелом преко 150 година, па је обновио и овдје поставио првог зетскога епископа и тако установио Епископију зетску из које је настала каснија Митрополија црногорско-приморска. Сабрали смо се на мјесту гдје су својим мучеништвом и својим врлинама засијали Свети превлачки мученици који нас сабирају мирисом и мироточењем и чудесним исцјељењима која се изливају од њихових светих моштију”, казао је Митрополит, додавши да овај сабор траје вјековима, те да само можемо замислити како је то било у вријеме наше слободе и славе, у вријеме Светих Немањића.

Иако је ова светиња пострадала средином 15. вијека када су страдали Свети превлачки мученици, она и када је заустјела није престала да дјелује него је, како је казао, свијетлила српском народу, не само у Приморју, и у Црној Гори, већ и много шире.

“И ево тридесетак година од кад је овај сабор добио нови замах, од кад се овдје сабирају братства православне омладине, тај сабор је благословио блаженопочивши Митрополит као почетак обнове манастира Превлаке”, рекао је Владика, заблагодаривши блаженопочившем о. Момчилу Кривокапићу и игуману о. Бенедикту, о. Мијајлу Бацковићу, који су овом сабору дали велики допринос.

Поучивши сабране да током службе треба да се усредсреде на молитву, Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је на крају свог архипастирског слова позвао вјерни народ да одложе своје мобилне телефоне који им одвлаче пажњу и тиме дају свој допринос ономе што је једино важно, а важно је једино оно што Бог види:

“Ово друго ништа не важи, све је прах и прашина и дајте да не идемо стално у површину, претворисмо наш живот у голу површност, изгубисмо смисао, застранисмо. Хајде да почнемо сви мало на себи да радимо, а то значи бити хришћанин, да ради на својој души и пази на своје мисли и поступке и на своја дјела.”

Владика Јован: Јасеновац је наше друго Косово

Традиционално превлачко саборовање настављено је духовном академијом коју је својим архипастирским словом благословио Његово преосвештенство Епископ пакрачко-славонски г. Јован. Владика је казао да мозаик Светог Трифуна из манастира Михољска Превлака благосиља у Јасеновцу сваког оног ко прилази јасеновачким жртвама да узме благослов од моштију и уђе на Свету литургију:

“Јасеновац је наше друго Косово, наше друго крило и као што живимо Косовом тако живимо Јасеновцем. Живимо Јасеновцем, али не Јасеновцем оних послје рата што су долазили тамо да потврде смрт, него да потврдимо живот. Долазе нам дјеца и једном сам подигао дјете и рекао: Ово је наша освета”, бесједио је Владика, додавши да се не смијемо светити, да су наша дјеца освета, да је наша освета живот, љубав која се шири из Јасеновца.

Даље је истакао да се нигдје на свијету Велика субота не осјети као у Јерусалиму и Јасеновцу:

“Када дођете на хумке јасеновачке ви осјећате као на Велику суботу у Јерусалиму, да земља гори и да ће сваког тренутка да крене васкрсење. Нигдје таквог осјећаја нема, него само у Јасеновцу, највећем гробљу и највећем кивоту на свијету.”

Владика Онуфрије са свештеницима, епископима и народом су на голготи Христовој

Осврнувши се на несрећни трагични рат у Украјини, о којем је говорио и Владика Григорије, казао је да се ми не можемо радовати рату и било чијој смрти:

“Не само да ратује један народ међу собом, ратују православни међу собом, ратују хришћани међу собом! Ми само Богу да се молимо да то што прије престане и никаква геополитика, геостратегија не смије стати испред тога да ратује брат са братом, да убија брат брата. Ако тако не осјећамо нијесмо хришћани и немој ко да се кити хришћанским и православним именом, а да се радује смрти неког Украјинца или Руса.”

Појаснивши да су обични људи натјерани у рат и да је тај рат тријумф ђавола јер се убијају међусобно, не дао Бог никоме, Владика се запитао ко се томе може радовати и подсјетио на вечерње молитве када се молимо против

најезде туђинаца и као врхунац молитве да не буде међусобног рата.

“Да би дао Бог да се умире људска срца, да престане рат. Владика Онуфрије је велики свједок хришћанства, он и његови свештеници и епископи и народ, они су сада на распећу, на голготи Христовој више него било ко други. И њима Бог да помогне и за њих да се молимо и ако Бог да, да дочекамо да нам Митрополит Онуфрије, који је долазио овдје у Црну Гору, дође опет, да са нама овдје приноси бескрвну жртву. А вама благослов Божји, Владици благодарност за позив, а нама свима срећан и благословен празник”, закључио је Епископ пакрачко-славонски г. Јован.

дин Иван
колача –

mitropolija.com